

der, og mente, at det var meget bekymrende, også når man så det ud fra nejtet ved euroafstemningen.

Jeg vil godt sige til fru Sonja Albrink, at efter min, efter regeringens opfattelse, er det værste, der kan ske for en virksomhed, hvis det er sådan, at vi efterlader en finanslov, hvor der bliver sat spørgsmålstejn ved, om vi fastholder en tilstrækkelig stabil økonomisk politik, som vil kunne smitte af på en renteutvikling, på en kursudvikling.

Og derfor tror jeg, at det også er i virksomhedernes interesse, at de er med til at bidrage i den sammenhæng, for det er ikke mindre likviditetsjusteringer, som uundgåeligt kommer, hvis man skal få sådan noget som det her til at hænge sammen på lang sigt.

Og det her er en pakke, der er lagt frem med provenuneutralitet, og jeg glæder mig også over, at der har været enighed om – med det, der er blevet sagt af ordførerne – at den er provenuneutral. Men det er stort set ikke muligt at skrue noget sådant sammen, uden at det kan give visse justeringer i likviditeten. At det så også yder et bidrag til, at vi har den samlet set rigtige finanslov, mener jeg ikke man skal være specielt ked af, og det synes jeg heller ikke virksomhederne har grund til.

Jeg undrer mig lidt over, at fru Sonja Albrink gjorde så meget ud af, at det var forkert, at vi havde pakket, om jeg så må sige, generationsskifteforslagene ind også i den samlede erhvervspakke, når jeg tænker på den beretning, som blev afgivet af et næsten enigt udvalg i forbindelse med beslutningsforslag nr. B 8, et forslag, som CD havde fremsat om generationsskifte og pensionsordning, hvor det jo fremgik, at der var tilslutning til, at vi også skulle have det til at hænge sammen økonomisk. Og hvis vi havde løsrevet dem, havde vi manglet finansieringen, og derfor synes jeg, det hænger naturligt sammen.

Det ændrer jo ikke ved, at vi kan tage diskussionen. Det er selvstændige forslag, der ligger i Folketinget. Regeringen ser det som en pakke, men selvfølgelig kan vi diskutere forslagene enkeltvis og se: Er der justeringer i forslagene enkeltvis, som vi skal diskutere med hinanden? Det har vi bestemt ikke lukket af for i forhold til også enkelte forslag.

Så havde fru Mariann Fischer Boel nogle bemærkninger om, at nogle bliver ramt langt hårdere af det her end andre. Og det er klart, at der ligger nogle omlægninger i det her – og det er

sådan set tilsigtet – med hensyn til de virksomheder, der i dag har en særlig fordel, fordi de meget gunstige afskrivningsregler, vi har, betyder, at de kapitaltunge virksomheder de facto betaler en mindre skat end videnstunge virksomheder gør.

Og derfor betyder det selvfølgelig også, at kapitaltunge virksomheder, der hidtil har haft en særlig skattemæssig fordel i forhold til andre, kommer til at betale en mere korrekt skat, samtidig med at de videnstunge virksomheder typisk vil se nogle nedsættelser, fordi de mere kommer til at betale det samme i skat.

Jeg mener, at det ud fra en strukturbetragtning er rigtigt, at vi satser på, at det ikke er skattereglerne, der er drivende for, om det er den ene eller den anden type virksomhed, der specielt er attraktivt at placere sig med i Danmark. Og jeg synes ikke, det er i dansk interesse, at det er mindre attraktivt at drive videnstunge virksomheder med udgangspunkt i Danmark, end det er at drive kapitaltunge virksomheder med udgangspunkt i Danmark.

Så det her efterlader ikke, at nogle kommer til at betale en skat af en fortjeneste, de ikke har haft. Det er for mig ret afgørende. Tværtimod går vi ind som en del af de her forslag og laver en forbedring for dem, der har haft en for dårlig nedskrivning, når de skrotter eller sælger et aktiv; hvis det er sådan, at de kan konstatere et tab, får de i salgsåret tabet konstateret, hvad de ikke gør i dag. Så derfor er jeg ikke enig i, at det er et problem i det her. Det er faktisk tilsigtet.

Så spørger fru Mariann Fischer Boel om: Hvad med medhjælpende hustruere, når vi ser på pensionsopsparring? Hr. Flemming Kofod-Svendsen var inde på noget tilsvarende. Der tror jeg, man skal se på, at det her jo er et forslag, der betyder, at i det år, hvor man sælger, vil der typisk blive en række udskudte skatter, der kommer til beskattning. Det kan være fra ejendomsavance, det kan være fra genvundne afskrivninger, det kan være aktieavance osv. Og det, man giver en mulighed for, er, at i stedet for at man får disse meget høje skatter i ét år, får man mulighed for i det år at indskyde på en pensionsopsparring op til det loft på de 2 mio. kr., der er foreslået. Men hvis nu man har en medhjælpende ægtefælle, betyder det jo, at den medhjælpende ægtefælle ikke bliver beskattet af de pågældende avancer, for hvis man er medhjælpende ægtefælle, er man typisk ikke medejer.